

Жінка з глечиком молока

Василь Голобородько

Жінка з глечиком молока
зупинилася серед двору:
коси чорні і станом тонка,
у очах ніби синє море.

Стала й слухає, як воно
щось балакає в глечику глинянім,
і сп'янили слова, як вино,
тихим звуком забутого імені.

І прислухалася до тіла свого,
молоком ніби білим наповненого:
розгорялося молоко, як вогонь,
і палило кордони недозволеного.

Так стояла, а глечик легкий
на руках – як дитина маленька.
Так стояла, а чоловіки
були схожі на того, хто далеко.